

Heel in de verte kunnen we nog de toren zien van een oud klooster. Het klooster zelf is er niet meer, enkel de toren is bewaard gebleven. De toren is enkel toegankelijk op aanvraag voor een doopsel of voor een huwelijk.

Tijdens de Tweede Wereldoorlog werden hier in de streek veel mannen opgepakt waarvan de Duitsers dachten dat ze iets te maken hadden met het verzet. De opgepakte mannen werden overgebracht naar het concentratiekamp Mauthausen in Oostenrijk. Bij de uitgang van de

kloof is er een wit marmeren gedenksteen met de namen van de gedeporteerden die het niet hebben overleefd. De grootvader van Stefanos (de uitbater van het winkeltje in Sougia) werd eveneens opgepakt maar heeft Mauthausen overleefd. De man had in het geheel niets te maken met het verzet.

Juist voor het dorp Sougia zijn er nog restanten van een wateropslagplaats en een aquaduct van ongeveer 100 jaar voor onze tijdrekening. Door de sporen die men teruggevonden heeft weet men dat de aquaduct ongeveer 4 km lang was.

Na onze wandeling brengen we nog een bezoek aan de kerk van Sougia. Deze kerk is steeds gesloten maar Wanda, onze contactpersoon, regelt altijd wel een bezoekje voor onze groep. De vloer in de kerk is 2000 jaar oud. De kerk zelf werd meerdere keren herbouwd en werd steeds kleiner en kleiner gemaakt. Maar de vloer is steeds gebleven. De mozaïekvloer is

even oud als deze die men gevonden heeft in de oude stad Lissos, maar de vloer in Sougia is beter bewaard gebleven omdat hij steeds afgeschermd is gebleven van de weersinvloeden.

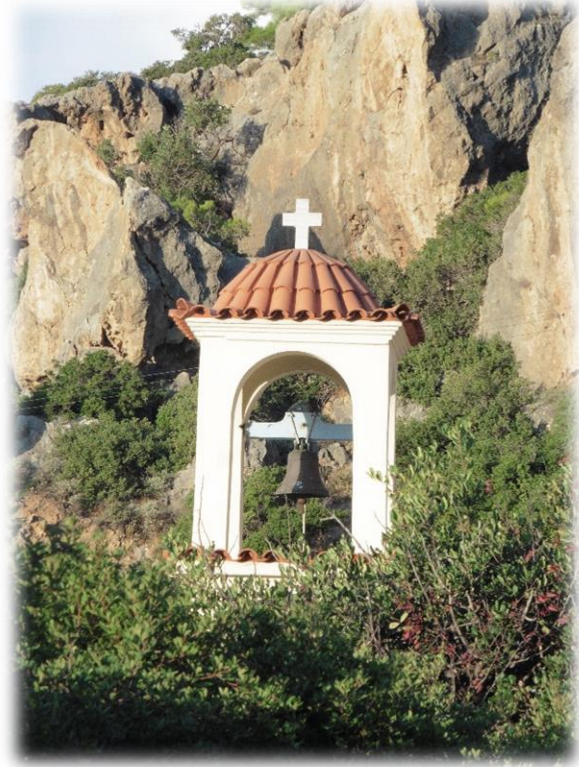
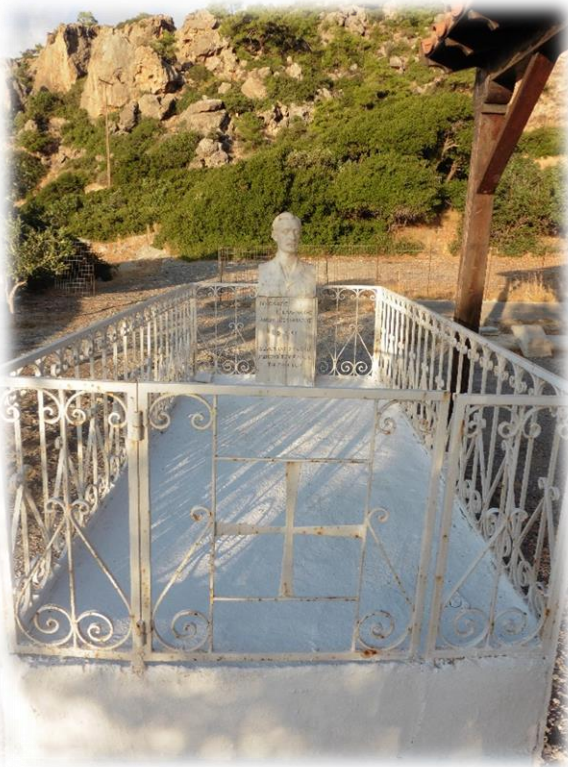
Evenwel wist Maria, de uitbaatster van ons hotel, ons te vertellen dat er op die plaats jaren geen kerk zou gestaan hebben en dat haar grootvader had gedroomd dat hij op die plaats diende te graven. Het was een braakliggend terrein en de man begon te graven. Het ganze

dorp vond hem nogal gek maar na enige tijd ontdekte hij de vloer. Dit zou rond 1950 zijn geweest.

Zoals op de meeste kerkhoven in Kreta worden de overledenen hier ook bovengronds begraven omdat de ondergrond te hard is en het moeilijk is om graven te delven.

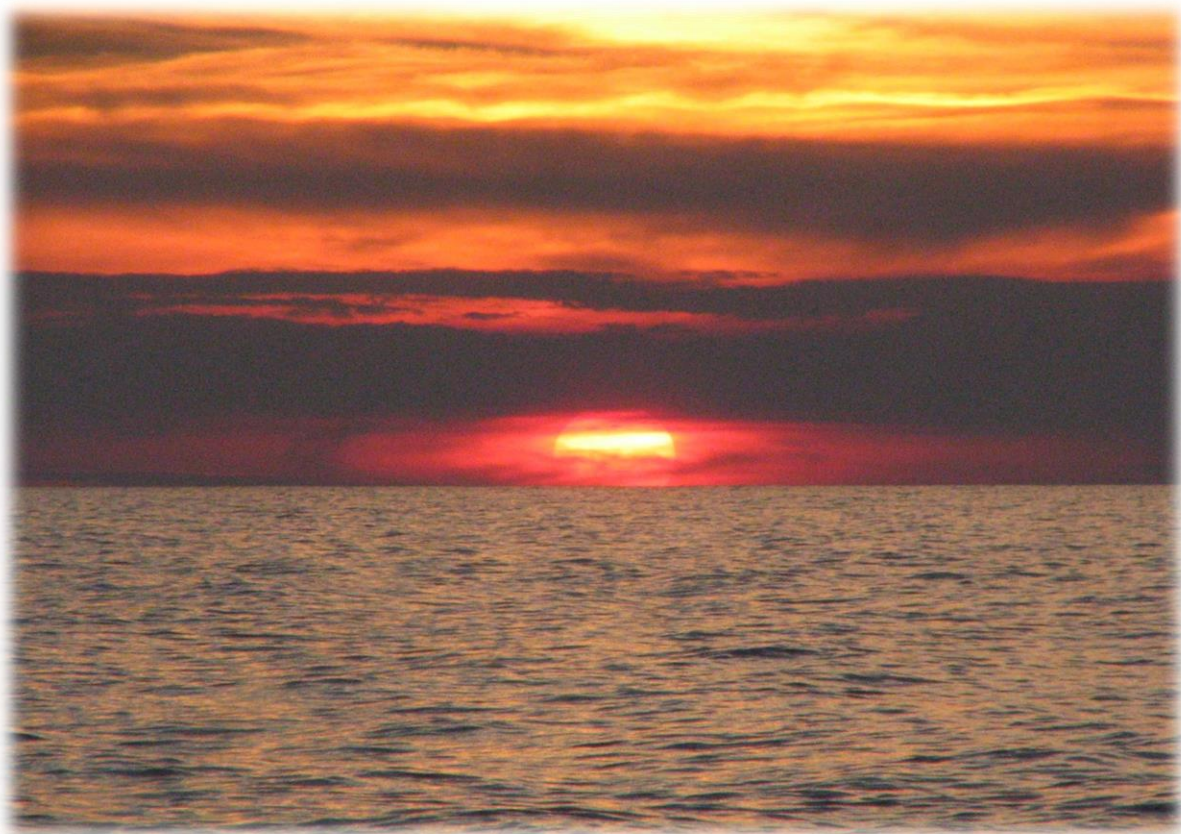

Voor de kerk van Sougia staat er een praalgraf. Het is van een piloot, die in Sougia geboren is, en die in het buitenland is gecrasht met zijn vliegtuig in de jaren 50..

Donderdag 7 oktober 2021

Soort : Wandeling in lijn
Plaats : Van Lissos naar Paleochora
Afstand : 14 km
Stijgen : 300 m
Dalen : 300 m
Duur : 7 uur

Kapitein Yiannis brengt ons van Sougia naar Lissos. Het is maar een vijftal minuutjes varen.

In of rond de kerken en kapellen is er niets van bewaking. De Kretenzers vertrouwen er op dat er niets gestolen of beschadigd wordt.

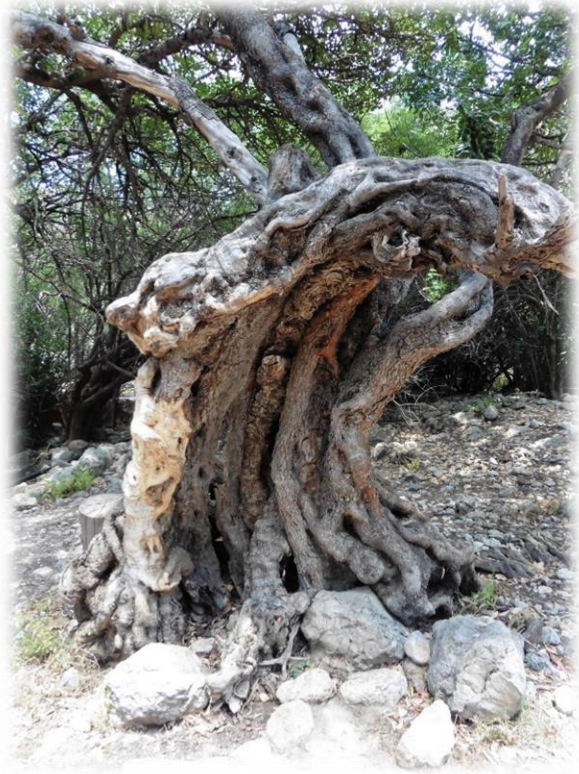
In Lissos werden 20 standbeelden ontdekt waaronder de beroemde standbeelden van Asklepios, de godin Hygeia en Pluto. Alle 20 standbeelden zijn nu te zien in het archeologisch museum van Chania. De beelden werden in 1957 toevallig ontdekt door een herder die op zoek was naar water voor zijn kudde. In geen enkele andere stad op Kreta zijn zoveel beelden gevonden, behalve in Gortys, de hoofdstad van Kreta onder Romeinse heerschappij.

Het antieke Lissos ligt prachtig genesteld in een kleine baai. Dankzij de bronnen groeide deze oude stad, tijdens de Dorische periode, uit tot een welvarend kuuroord.

Restanten van oude graftomben zijn nog zichtbaar op een bergflank.

Ook nu nog is er een bron met drinkwater.

In de oudheid stond Lissos bekend om zijn beroemde Tempel van Asklepios. Van over heel Kreta kwamen er mensen om genezen te worden door de lokale wateren. De tempel werd

verwoest door een grote aardbeving, maar de mozaïekvloer met dieren en geometrische patronen werd bewaard.

Boven in de stad Lissos staat de kleine kerk gewijd aan Agios Kirikos (St Kirikos), waarvan de feestdag op 15 juni is. De avond ervoor arriveren aanbidders hier langs het pad of per boot vanuit Sougia. Zij overnachten hier, wonen de dienst bij en genieten van het festival dat volgt.

Sint Kirikos werd ter dood gebracht toen hij nog maar 3 jaar oud was door de heerser van de stad Tarsus in Klein-Azië, tijdens de vervolgingen van de Christenen onder de Romeinse keizer Diocletianus. Het kind werd gedood omdat zijn moeder zich niet wou bekeren. Later werd ook de moeder gedood.

De opgravingen bij Lissos zijn nog steeds niet voltooid en nog meer verborgen schatten liggen hier nog steeds verborgen, de stad bloeide van de Hellenistische tot de Byzantijnse

periode, had zijn eigen theater en eigen spa-baden. Tijdens de Byzantijnse periode was Lissos zelfs een bisschopszetel, dus het was duidelijk een bloeiende stad.

Lissos had, net als Sougia, een haven. Beide havens floreerden in de Hellenistische, Romeinse en Byzantijnse periodes en werden vernietigd door de Saraceense Arabieren die in grote aantallen uit Spanje aankwamen.

Lissos had zelfs zijn eigen munt. Op de Lissosmunt stond het hoofd van de godin Artemis aan de ene kant en een dolfijn op de achterkant. Tijdens zijn bloeiperiode telde Lissos zowat 30.000 inwoners.

Veelal volgen we paden van het Europese langeafstandspad E4. Dit is het langste langeafstandspad van Europa. Dit pad begint in Tarifa, het zuidelijkste puntje van Spanje.

De E4 doorklieft geheel Spanje, een deel van Frankrijk, Zwitserland, enkele Balkanlanden, om te eindigen in Cyprus. Zelf heb ik al 1620 km van de E4 bewandeld in Spanje. De gehele E4 is ongeveer 10.000 km lang.

Ook Kreta heeft zijn maquis al is die minder uitgesproken dan de maquis op Corsica. De maquis is een wilde mengeling en een ondoordringbaar boeket van stekelbrem, mirte, rozemarijn, kruisdoorn, jeneverbes en allerlei andere, veelal, doornachtige planten. De maquis verspreidt een typische geur. Napoleon verklaarde op zijn verbanningsoord Sint-Helena dat hij Corsica met gesloten ogen zou herkennen, alleen al aan de geur die hij nergens anders had opgesnoven.

In Kreta wordt de E4 aangeduid met geel-zwarte tekens. Soms zijn het palen, soms zijn het geschilderde bollen of strepen. In Spanje en Frankrijk maakt de GR7 (wit-rode strepen) deel uit van de E4.

Meestal eindig ik aan de camping, die net voor het dorpje Paleochora ligt. Maar Kapitein Yiannis vond het vandaag te gevaarlijk om daar aan te leggen. We doen er dan maar nog een viertal km bij tot het dorp.

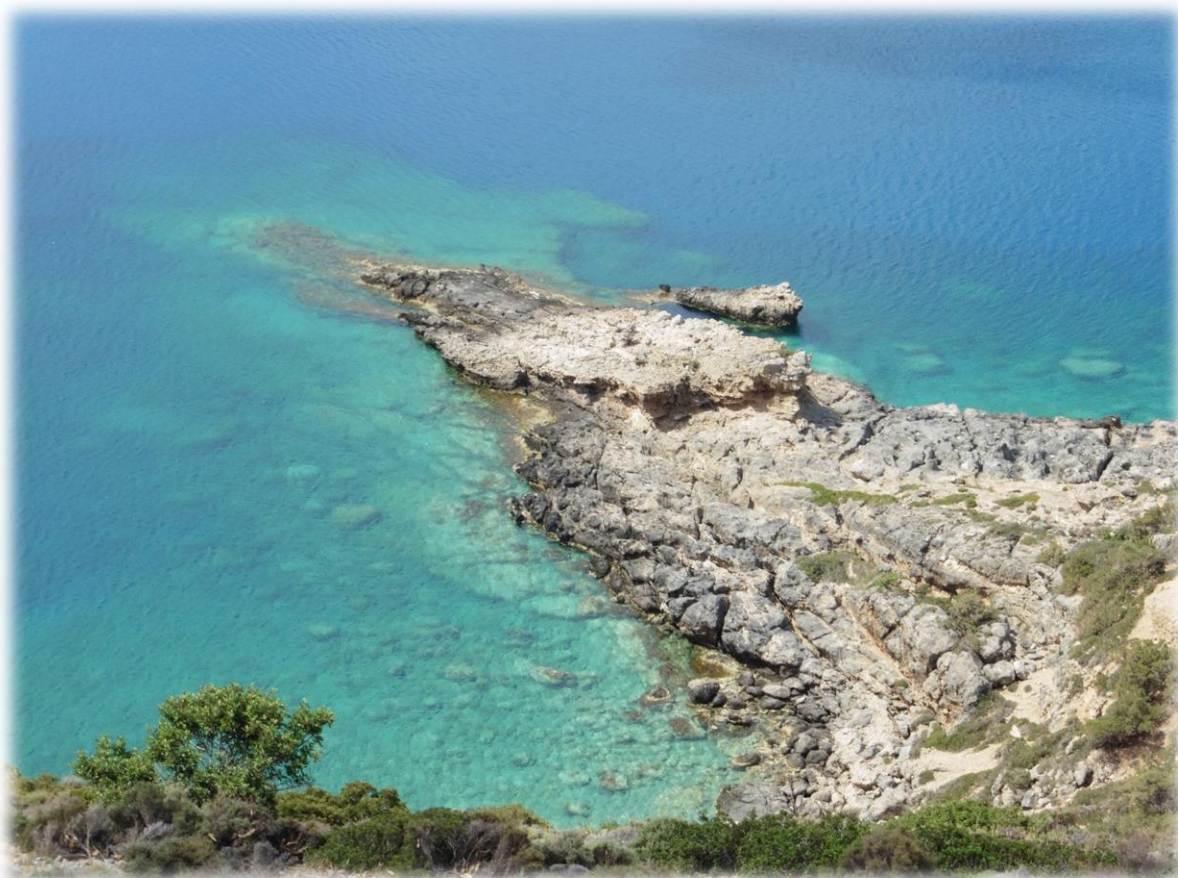
In Paleochora bezoeken enkelen van ons de winkelstraatjes en het dorpje. Anderen stellen zich tevreden met een terrasje.

Volgens historische bronnen zou hier vroeger de Dorische stad Kalamidi geweest zijn. Het dorp ligt gedeeltelijk op een soort schiereiland met daarrond zandstranden.

Naast het strand bevinden zich allerlei leuke terrasjes en ook een aantal hotels en appartementen. Iets buiten het dorp ligt er ook een haven.

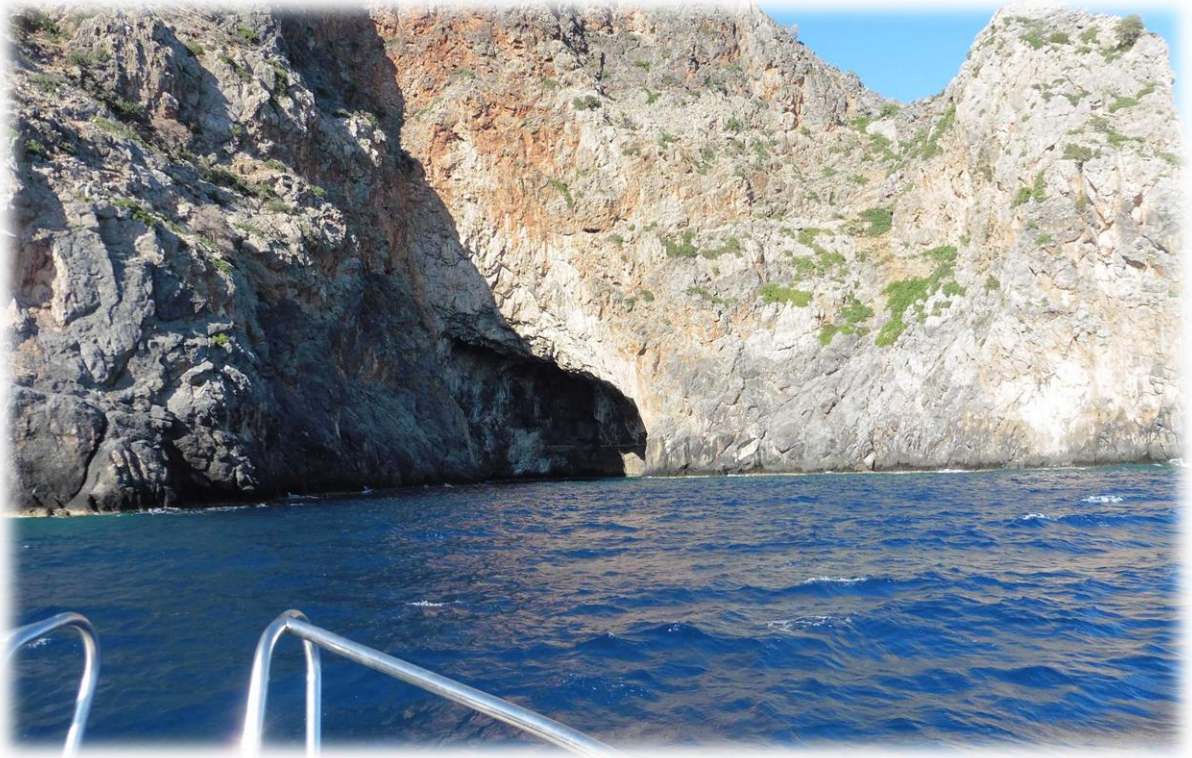
In Paleochora wonen tegenwoordig ongeveer 2300 inwoners die zich in de zomer met het toerisme bezig houden en in de winter met de landbouw. De gezelligste plek van Paleochora is het centrum. Er zijn hier allerlei winkeltjes, cafés en restaurants die druk bezocht worden en de sfeer die hier heerst is heerlijk. Rond Paleochora zijn er veel bezienswaardigheden

zoals mooie pittoreske dorpen, Byzantijnse kerken, leuke stranden, allerlei grotten en mooie wandelpaden. In Paleochora is er ook een interessant historisch museum. Ieder jaar zijn er traditionele feesten van 1 tot en met 10 augustus.

Tijdens de voorbereidingen van deze reis heb ik voor het eerst kennis gemaakt met kapitein Yiannis. Het is een toffe kerel waar meteen mee te onderhandelen viel. Het klikte meteen tussen ons beiden.

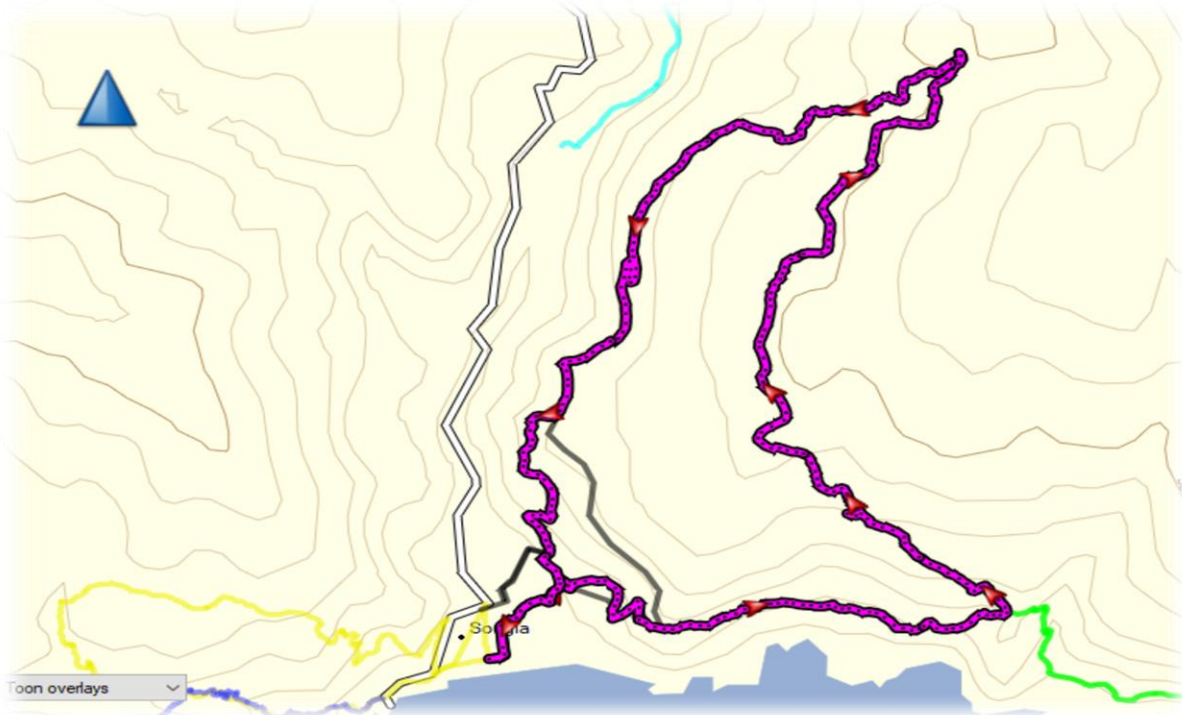
Kapitein Yiannis brengt ons, met zijn boot, via de Libische Zee terug naar Sougia. De vaartocht duurt ongeveer 50 minuten. Kapitein Yiannis houdt even halt aan de Blue Lagoon. Het is een natuurlijke grot waar het water een azuurblauwe kleur heeft door de lichtinval.

Moe maar voldaan stappen we nog van aan de haven naar ons hotel.

Vrijdag 8 oktober 2021

Soort : Luswandeling
Plaats : Polifymos (Sougia)
Afstand : 14 km
Stijgen : 600 m
Dalen : 600 m
Duur : 6 uur

Reeds kort na ons vertrek komt er een schoenzool los van een van de schoenen van Marc. Na een korte noodreparatie kan Marc, samen met zijn echtgenote, terugkeren naar het dorp. Marc

heeft nog een paar reserveschoenen mee en, samen met zijn echtgenote, zullen ze ons opwachten aan de bar in het dorpje Koustogerako, dat ongeveer halverwege de wandeling gelegen is.

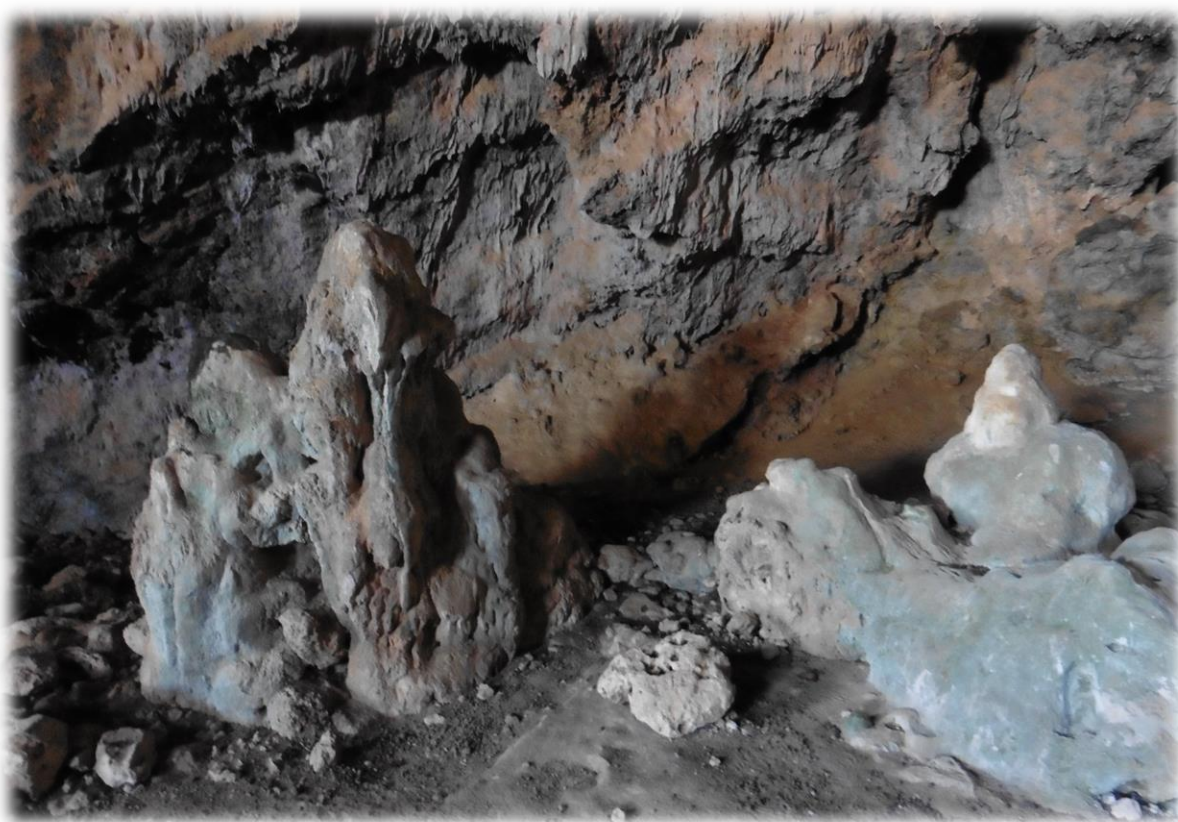

Vandaag is het onze laatste wandeldag. We hebben een ganse week prachtig weer gehad met temperaturen rond de 25°C en geen druppeltje regen. Af en toe was er wel een strakke wind maar eigenlijk doet dat windje wel deugd als je in de zon moet stappen.

Er staat een herdenkingskruis op de plaats waar tijdens de Tweede Wereldoorlog een inwoner uit Sougia werd doorgeschoot door de Duitsers omdat men hem aanzag voor een verzetsstrijder.

We komen in de Polifimosgrot, de woning van de eenogige cycloop. Evenwel als vrijwel iedere andere Kretenzische grot heeft ook de Polifimosgrot, hoog boven de baai van Sougia, een legendarische geschiedenis.

De legende zegt dat de eenogige cycloop Polifimos, als schaapherder in de grot zou hebben gewoond. De held Odysseus komt in een van zijn omzwervingen terecht op het eiland der cyclopen (eenogige reuzen). Hij wordt met 12 van zijn mannen gevangen genomen hier in deze grot. De reus houdt wel van iets anders dan een schapenboutje. Elke avond en ochtend eet de reus twee mannen op van de groep van de held; daarom bedenkt de held een list. De held voert de reus dronken en op de vraag van de reus hoe de held heet, antwoordt de held

“Niemand”. Als de reus, versuft van de wijn en het eten, in slaap valt steken de mannen met een brandende, gepunte staak het oog van de reus uit.

Woedend van de pijn wordt de reus wakker. Hij roept om hulp naar de andere cyclopen. Zij komen op het kabaal af en vragen hem wat er gaande is. De reus antwoordt; “Niemand heeft mijn oog uitgestoken en Niemand is ontsnapt. Ik ben op Niemand boos. De cyclopen denken dat Polifimos gek geworden is en vertrekken. De held Odysseus kan ontsnappen met zijn mannen.

Er is wel een theorie rond de oorsprong van de mythe. Lang geleden leefden er olifanten op Kreta. Toen de mensen olifantenschedels vonden dachten ze dat het schedels waren van reuzen met één groot oog in het voorhoofd. Olifantenschedels hebben geen duidelijk herkenbare oogkassen. Ze hebben echter wel een grote neusholte op de plaats van de slurf.

In het dorpje Koustogerako doen we een terrasje. Ook de rijdende groenteboer komt even langs.

Deze stoere man, geboren en getogen in Koustogerako (een naburige gemeente van Sougia), heeft met zijn leger gedurende 2 jaar gevochten tegen indringers. Zijn naam kan ik echter niet uitspreken, laat staan dat ik hem zou kunnen schrijven.

Ook hier een herdenkingskapelletje voor een jonge twintiger die tijdens de oorlog werd doodgeschoten op verdenking van samenzwering.

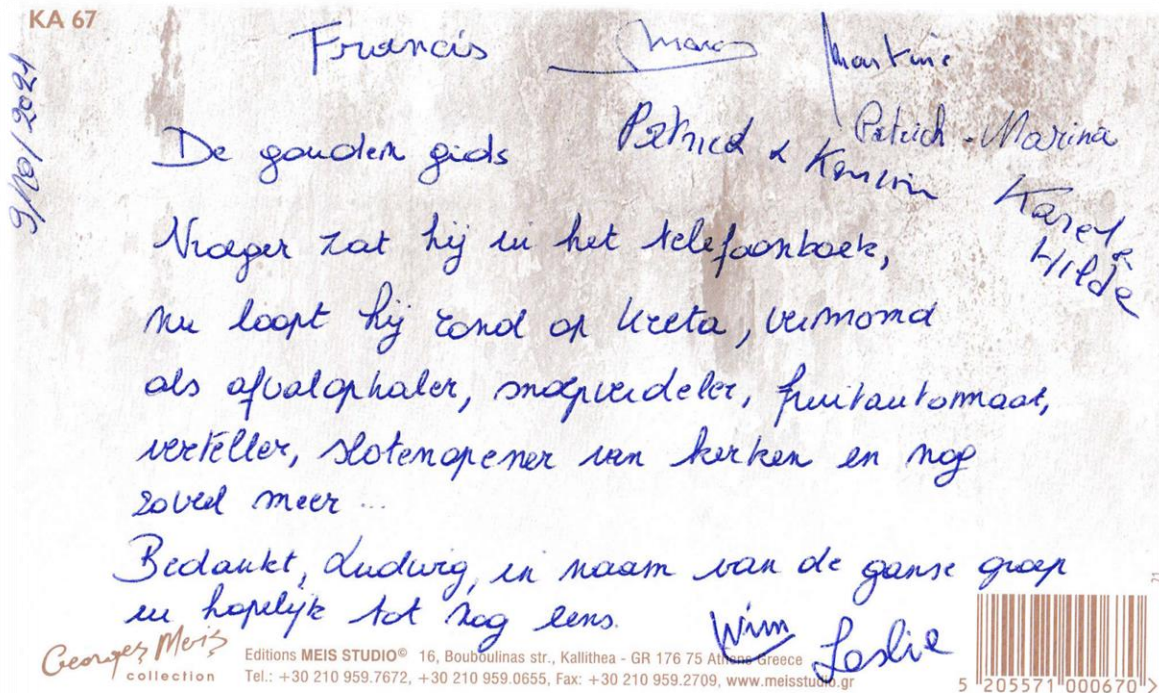

Na onze wandeling doen we een tarrasje in Sougia, in de bar Polifimos.

Ik vond het zeer fijn om deze zeer toffe groep te mogen begeleiden. Ik heb er veel plezier aan beleefd.

De kleine pijnjes en ongemakjes die veroorzaakt zijn door het wandelen zullen spoedig vergeten zijn.

Ook allen hartelijk bedankt voor het drinkgeld en vooral voor het kaartje met de mooie tekst.

Ik hoop jullie allemaal terug te ontmoeten op een van mijn volgende reizen.

Andere reisverslagen van deze jongen kun je terugvinden op www.ludwighaese.be

Ludwig D'Haese

benaltijdweg@gmail.com

Tekst

Ludwig D'Haese

Foto's :

Ludwig D'Haese en andere groepsleden